

Forslag til Lov angaaende Stempelafgift af de af Københavns Kommune for et Laan paa 40,000,000 Kroner udstedte Obligationer

med Anmodning om, at det maa blive Landstinget forelagt. Forelæggelsen sker herved.

Eksemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Ved Skrivelse af Dags Dato meddeler endelig Finansministeren, at han ønsker i Landstinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Tillæg til Møntlov for Dansk Vestindien.

Jeg giver udenfor Dagsordenen den højtærede Finansminister Ordet for at fremsætte dette Lovforslag.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Dette lille Lovforslag har til Hensigt at indføre en Ændring i Lov af 29. Marts 1904 om Møntlov for Dansk Vestindien, og denne Ændring skulde da gaa ud paa, at ved Siden af den dansk-vestindiske Frank skal den latinske Frank ogsaa være lovlig gangbart Betalingsmiddel paa Øerne saavel Mand og Mand imellem som overfor offentlige Kasser. Den latinske Frank er en Guldmønt, der udmøntes i de til det latinske Møntforbund hørende Stater. Anledningen til denne Ændring er visse Erfaringer, som man fra dansk-vestindisk Nationalbanks Side har gjort derovre, efter at den har aabnet i Begyndelsen af forrige Maaned. Den første Pligt, denne Bank havde, var at indløse nogle spanske Guldmønter, der vare i Cirkulation, de saakaldte Alfonso'er. Man havde beregnet, at der kun var en forholdsviis mindre Del af disse, der var i Cirkulation, men de fremkom og bleve præsenterede til Indløsning i langt større Antal, end man havde ventet. Navnlig var der en konkurrerende Bank, „Colonial Bank“, der er en Filial af en stor Londonerbank, som havde indsamlet en stor Del af disse Alfonso'er og forlangte dem indløste med dansk-vestindisk Guld. Det viste sig derhos, at efterhaanden som de dansk-vestindiske Sedler kom ud blandt Befolkningen, bleve de indsamlede og præsenterede til Indløsning med dansk-vestindisk Guld. Man havde saaledes Indtrykket af, at der gjordes et systematisk Forsøg paa at tømme den dansk-vestindiske Banks Guldbeholdning, og man har derovre, saavel i Guvernementet som i den dansk-vestindiske Nationalbanks Direktion, den Opfattelse, at saa længe man

har et Haab om, at et saadant „Run“ skal kunne lykkes, vil man forsøge dermed. Det er givet, at vi her fra Regeringens og Rigsdagens Side maa støtte den dansk-vestindiske Nationalbank i dens Gerning derovre; da nu Guvernementet har gjort Indstilling om en Ændring som den her foreslaaede, og den dansk-vestindiske Nationalbank ligeledes har udtalt et bestemt Ønske derom, og da navnlig vor egen Nationalbank, hvis Erklæring er indhentet, ikke har ment, at man burde modsætte sig det, stiller jeg herved Forslag om denne Ændring. Den almindelige gængse Frank, den, som gælder i de Lande, der høre til det latinske Møntforbund, vil altsaa være gældende gangbar Mønt i Vestindien; og naar der fremtidig for Nationalbanken præsenteres en Seddel eller andre Mønter til Indløsning i Guld, ville de kunne indløses med den latinske Frank. Derved mener man at vinde to Fordele. For det første er den latinske Frank altid nemmere ved Haanden og lettere at faa fra nærmere Steder end det dansk-vestindiske Guld, som møntes ud her i København. Det andet, man vinder, er det, at det ikke bliver nødvendigt i det uendelige eller i en meget stor Maalestok at blive ved at udmønte dansk Guld, men at man kan op-høre dermed og foreløbig nøjes med det latinske Guld; naar saa det „Run“, der er Tale om, er overstaaet, vil det latinske Guld jo ganske af sig selv gaa ud af Omsætningen, og saa ville Sedlerne glide ind i Omsætningen, saaledes som det var Forudsætningen, den Gang man vedtog Møntloven og Bankloven, og saaledes som det jo ogsaa var den dansk-vestindiske Nationalbanks Forudsætning.

Da Sagen gerne skulde fremmes straks, har det ikke været muligt at indhente Kolonialraadens Erklæringer, men jeg skal tillade mig at anmode det høje Ting om desuagtet at give denne Sag den hurtigst mulige Fremme.

Formanden: Eksemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Man gik derpaa til den første Sag paa Dagsordenen:

Anden Behandling af Forslag til Lov sigtende til at lette Udarbejdelsen af ny Skøde- og Panteregistre paa Færøerne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 761 ff.).